

den anvendte Capital. — Jeg har i det andet Thing udtalt, at efter min Anskuelse er Statens finansielle Stilling god. Det ærede 8de kongevalgte Medlem, der, hvis jeg ikke husker feil, i den forrige Samling netop var af samme Mening, er for Tiden af den modsatte; han mener, at Statens finansielle Stilling er truende. Det ærede Medlem støttede dog, saavidt jeg forstod ham, dette kun paa nogle almindelige Betragtninger over de extraordinære Udgifter, som ere forlangte i denne Samling, og som man kan vide endnu forestaae. Men det forekommer mig rigtignok, at der, naar man vil undersøge den finansielle Stilling overhovedet, i Virkeligheden ikke er Grund til at tage Hensyn til de extraordinære Udgifter og heller ikke — hvad det ærede Medlem forøvrigt heller ikke gjorde — til forventede extraordinære Indtægter. Det forekommer mig, at man maa holde dette ganske udenfor Beregningen. Naar man saaledes holder sig ganske simpelt til de ordinære Indtægter og til de ordinære Udgifter, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke komme til andet Resultat end det, som det ærede Medlem nøiagtigt har gjengivet som min Opfattelse af Forholdet, nemlig at vor finansielle Stilling er god. Jeg kan ikke see rettere, end at der, hvad enten man opgjør Forholdet paa den ene eller paa den anden Maade, hvad enten man medtager nogle flere eller nogle færre Poster som extraordinære, dog i ethvert Fald er et Overflud af de ordinære Indtægter over de ordinære Udgifter af mellem en halv og en heel Million. At en saadan finansiell Stilling ikke kan synes mig at være mørk eller truende, haaber jeg, at Fleertallet af de ærede Medlemmer vil indrømme mig Berettigelsen af. Skjøndt maastee til Overflødighed, vil jeg dog ikke undlade at bemærke, at, hvad jeg her saavel som i det andet Thing har fremført om finansielle Emner, det har jeg selvfølgelig ikke fremført som Andet end som min individuelle Opfattelse. Jeg har ikke, hvad en Dyring af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) kunde lade formode, villet udtale det paa Regjeringens Vegne. — Det 8de kongevalgte Medlem vilde — saaledes opfattede jeg ham idetmindste — føle sig beroliget, dersom jeg samtidsigt med at foreslaae

Bygningen af disse Baner, kunde have forelagt en Contract om Bygningen af dem, i hvilke Bygningsentreprisorerne forpligtede sig til at tage Statsobligationer i Betaling til en vis Priis. Det ærede Medlem yttrede, at det var en ubetinget Fordeel, dengang man i 1861 indlod sig paa Bygningen af den da paatænkte Jernbane, at man havde en Entrepreneur for sig, som vilde modtage 4 pCt.s Værdipapirer i Betaling, og det endogsaa til en meget gunstig Cours. Jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg heller ikke i dette Punkt kan være enig med det ærede Medlem. Jeg tvivler paa, at vi nogensinde have betalt en saa enorm Priis for noget Statslaan som den, vi betalte, da vi i 1861 sluttede Contracten om Bygningen af den jydskt Jernbane. Jeg troer, at vi aldrig have indladt os paa en uheldigere Forretning end netop dengang. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Entrepreneurerne for Bygningen af Jernbanen efter Contracten af 1861 til Dato have kunnet forfætte Arbeidet ved samme, sandsynligviis med Gevinst, men i alt Fald uden Tab, skjøndt de have maattet modtage et Betalingsmiddel, paa hvilket de have maattet tabe 13—15 pCt. Jeg skal mene, at dette fuldstændig tilstrækkeligt maa have godtgjort, at Entrepreneurerne, idet de gik ind paa at bygge Jernbanen til en vis Priis og at modtage Betalingen derfor i 4 pCt.s kongelige Obligationer, og det vel at mærke Obligationer lydende paa Sterling, til en Cours af 96, have taget Vederlag, og det fuldt Vederlag, igjennem de betingede Arbeidspriser for den Risiko, som de løb ved den omtalte Forpligtelse.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kred (Steel) udtalte sig meget varmt til Fordeel for en anden Retning af Jernbanen gjennem Vendsyssel end den foreslaaede. Som det ærede Medlem bekendt og som af ham selv anført, har Valget af Jernbanelinien for Vendsysselbanen jo netop været Gjenstand for stor Tvivl til de forskjellige Tider, til hvilke dette Spørgsmaal har foreligget. Jeg maa imidlertid bemærke, at jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at den nu foreslaaede Retningslinie, naar man seer hen til samtlige Forhold, vil være den hensigtsmæssigste. Det er ganske sandt, at Li-